

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kf.VII.39.998/2021/7.

A tanács tagjai: Dr. Zánthy János

a tanács elnöke

Dr. Stumpf-Rádai Ágota

előadó bíró

Dr. Farkas Katalin

bíró

A felperes: felperes2

felperes címe

A felperes képviselője: dr. Orosz Csaba egyéni ügyvéd

felperesi képviselő címe

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal

alperes címe

Az alperes képviselője: alperesi képviselő neve jogtanácsos

A per tárgya: közszolgálati jogvita

A fellebbezési kérelmet benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel támadott határozat:

Fővárosi Törvényszék 55.K.702.296/2020/13.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 55.K.702.296/2020/13. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket a magyar állam viseli.

Az ítélet további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

[1] A felperes 2017. január 1-jétől pénzügyőr főhadnagy rendfokozatban az alperes ... Bűnügyi Igazgatóságára (KMBI) volt beosztva nyomozó munkakörbe. Az alperes a felperes illetményét a I.B. besorolás alapján 250%-os közszolgálati pótlékkal együtt 473.463 forintban állapította meg.

[2] Az alperes Bűnügyi Főigazgatósága 2017. december elején az állományban betölthető C, D és E besorolású álláshelyeket, – köztük az Áru és Bűnjelkezelő Főosztályra (ÁBF) bűnjelkezelő szakreferensi álláshelyet – hirdetett meg 2017. december 14-i leadási határidővel. A felperes a kiírások közül a D és E kategóriás álláshelyekre adta be pályázatát, azonban azok egyikét sem nyerte el.

[3] Az alperes 2017. december 21. napján kézbesítette a felperes részére az alperes Bűnügyi Főigazgatósága főigazgatójának ... iktatószámú, ... számú parancsát, amelyben – az alperes vezetőjének iktatószámú engedélyére hivatkozással – a szolgálat érdekében a felperest 2017. december 16. napjával áthelyezte az ÁBF állományába bűnjelkezelő munkakörbe. A belső áthelyezéséről szóló parancsban rendelkezett arról, hogy a felperes új munkakörében I.B. besorolásban marad és a munkakörhöz tartozó 150%-os közszolgálati pótlék figyelembevételével a felperes illetményét havi 433.100 forintban állapította meg.

[4] Az alperes Bűnügyi Főigazgatósága főigazgatója a 2018. január 11. napján kelt Ált. iktatószámú, számú parancsával a felperest 2018. január 1-jétől I. besorolási osztály B besorolási kategória 6. fizetési fokozatába sorolta és az illetményét a 150%-os közszolgálati pótlék figyelembevételével 434.800 forintban állapította meg.

[5] A felperes az áthelyezéssel együtt járó illetménycsökkenéssel nem értett egyet, ezért egyeztetést kezdeményezett, azonban személyes meghallgatására nem került sor.

[6] A felperes ÁBF-nél betöltött szolgálati helyét az ÁBF ... Osztályánál jelölték ki, ahol önálló bűnjel átvételi feladatot, saját raktárat nem kapott, csupán olyan egyszerű technikai jellegű munkákat bíztak rá, mint az ügyfelek fizikai felügyelete vagy a többi munkatárs mellé beosztva egy-egy részfeladatban kisegítő jellegű munka. A felperes a KMBI-tól átvett bűnjelek átszállításában, feldolgozásában, raktározásában, valamint új bűnjelek lefoglalása folyamatában nem vett részt.

[7] A felperes szolgálati jogviszonyát az alperes 2018. május 31. napjával megszüntette.

A felperes keresete és az alperes védirata

[8] A felperes keresetében kérte, hogy az alperes Ált. iktatószámú áthelyezéséről szóló, a Ált. iktatószámú besorolásról, valamint az illetmény megállapításáról szóló

határozatainak megsemmisítését és erre tekintettel az alperes kötelezését a korábbi illetménye és az áthelyezést követő illetménye közötti különbözet, összesen 212.575 forint, mint elmaradt illetmény megfizetésére.

[9] A felperes arra hivatkozott, hogy az áthelyezése a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény (NAV törvény) 18/B. §-ában foglaltakat sérti, mert a jogviszonyát módosítani csak közös megegyezéssel lehetett volna. Az érintett beleegyezése nélküli áthelyezés esetére a jogszabály előírása szerinti két feltétel hiányzott. Álláspontja szerint az alperesnek vizsgálnia kellett volna, hogy az áthelyezés rá nézve nem jár-e aránytalan sérelemmel, azonban ilyen vizsgálatot az alperes nem folytatott le, sőt az áthelyezési parancs átvételét követően kezdeményezett egyeztetésre sem kapott választ, nem hallgatták meg.

[10] A felperes arra is hivatkozott, hogy az egyoldalú áthelyezéshez a jogszabály által előírt szolgálati érdek nem állt fenn, ugyanis a KMBI-től átkerülő nagy mennyiségű bűnjel átadások az áthelyezésekor már lezajlottak. Amennyiben az alperes az ÁBF-en tartósan megnövekedett munkamennyiség megoldását tartotta volna szem előtt, nem a felperest, mint bűnjelkezelésben tapasztalatlan pénzügyőrt helyezte volna át, akinek a teljesítményét a megelőző teljesítményértékelések alapján nem sokra értékelte. Arra is kitért, hogy a vezetői tudták, hogy várhatóan már nem sokáig lesz a NAV állományában, mert az áthelyezésekor az utazási költségtérítéssel kapcsolatban ellene a feljelentést már megtették.

[11] A felperes előadása szerint az áthelyezését követően látható volt, hogy nincs szükség a munkájára, ugyanis az ÁBF-nél töltött hónapok alatt érdemi feladatokat nem kapott. Álláspontja szerint az áthelyezésére nem a parancsban megjelölt szolgálati érdekből került sor, hanem a korábbi osztályán az osztályvezetővel elhúzódó konfliktusa miatt. Az alperes célja az volt, hogy a KMBI-ről eltávolítsák, szakmai karrierjében ellehetetlenítsék, továbbá kisebb presztízsű kevesebb fizetéssel járó osztályra helyezték mindaddig, amíg jogviszonyát meg nem szüntetik. E körben hivatkozott az alperesnél kialakult gyakorlatra. Mindezekkel összefüggésben állította, hogy az alperes joggal való visszaélést is megvalósított, a munkáltatójával szemben indított három peres eljárása miatt alperes bosszúból a felperes ellehetetlenítése végett döntött az egyoldalú áthelyezéséről.

[12] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes áthelyezéséről és illetménye megállapításáról szóló parancs a jogszabályoknak megfelel. Az áthelyezésre okot adó szolgálati érdek kapcsán hivatkozott a 2014-2015-ben megvalósuló, működésének racionalizálását szolgáló döntésre és annak megvalósítására. A felperes áthelyezésére szolgálati érdekből azért volt szükség, mert a bűnjelek területi igazgatóságokról, így különösen a KMBI-ről az ÁBF-re való átkerülése olyan megnövekedett munkaterhet jelentett, amelynek ellátásához plusz humán erőforrásra volt szükség. Az áthelyezésekről való döntések során azért esett – mások mellett – a felperesre a választás, mert az alperes vezetőségének tudomása volt arról, hogy a felperes maga is pályázott több ÁBF-en meghirdetett álláshelyre és az alperes számított a felperes nyomozati osztályán megszerzett szakmai tudására is.

[13] A felperes áthelyezésre szolgálati érdekből került sor az áthelyezésben is megjelölt iktatószámú elnöki intézkedésre tekintettel. Az áthelyezés nem okozta a felperes érdekeinek aránytalan sérelmét sem, annak szempontjait a humánpolitikai osztály kellőképpen megvizsgálta. A felperes az alperes felé csak egyetlen gyermekének létezését jelezte, így a döntés során nem vehették figyelembe, hogy két gyermek eltartásáról kell gondoskodnia. A felperes illetményének csökkenése az áthelyezés következtében elkerülhetetlen volt, mert az új szolgálati helyen kevesebb beosztási pótlék járt; önmagában az illetménycsökkenés nem tekinthető aránytalan sérelemnek ahhoz a szolgálati érdekhöz képest, ami a felperes áthelyezését indokolta.

[14] Az alperes a felperes keresetének összegszerűségét nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság döntése

[15] Az elsőfokú bíróság az alperes áthelyezési parancsát, valamint a 2018. január 1-jétől elrendelt besorolásról és illetmény megállapításáról szóló parancsát tartalmazó határozatait megsemmisítette és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 212.575 forint elmaradt illetményt a korábbi illetménye, valamint az áthelyezést követő illetménye különbözeteként a NAV törvény 18/B. § (1) bekezdésére, (3), (6) bekezdéseire, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (Hszt.) 13. § (2), (4) bekezdéseire alapítottn.

[16] Az elsőfokú bíróság a becsatolt okiratok, valamint a meghallgatott tanúvallomások alapján megállapította, hogy a NAV törvény 18/B. §-ában szabályozott egyoldalú áthelyezés feltételül szabott szolgálati érdek fennállását az alperes nem tudta bizonyítani; a felperest az ÁBF szervezetében sem az átkerülő bűnjelek fizikai átvételével, sem azok raktározásával, valamint a átkerülő bűnjelek későbbi kezelésével nem bízták meg. Az ÁBF-re kiírt álláshelyekre okszerűen külső pályázókat kellett volna választania az alperesnek, mert azzal a létszámot növelte volna. A felperest célszerűségi okból az ÁBF-en belül a ... Osztályra helyezték, ahol konkrét érdemi feladatai nem voltak. Az elsőfokú bíróság nem tudta elfogadni az alperes azon állítását, amely szerint a felperes azért nem kapott önálló feladatokat és raktárat, mert új volt számára ez a munka, ugyanis a felperes nem heteket, hanem hónapokat töltött az ÁBF állományába, továbbá amennyiben valóban a felperes korábban elsajátított tudása, szakértelme, tapasztalata miatt került áthelyezésre, úgy nem vártak volna öt hónapot azzal, hogy a felperest érdemi munkára is igénybe vegyék.

[17] Az elsőfokú bíróság az alperes terhére róta, hogy nem vizsgálta meg, hogy az áthelyezés aránytalan sérelemmel jár-e a felperesre. A NAV törvény 18/B. § (6) bekezdése és a Hszt. 13. § (4) bekezdése alapján elvárható a munkáltatótól, hogy döntése meghozatala előtt lehetőséget adjon az érintettnek a tervezett intézkedés megismerésére, személyes körülményei előadására.

[18] Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az áthelyezés nem valós szolgálati érdeken alapult, ezért a felperes joggal való visszaélésre való hivatkozását érdemben nem vizsgálta. Megjegyezte, hogy a felperes kiválasztásában szerepet játszott az, hogy a korábbi szervezeti egységben nagy mértékű konfliktus helyzett volt érintett, ebből következően is kétséges, hogy a felperes áthelyezését ténylegesen az ÁBF megnövekedett munkaterheinek ellátásával összefüggő szolgálati érdek indokolta volna.

Az alperes fellebbezése és a felperes fellebbezési ellenkérelme

[19] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének – jogszabályellenességére, megalapozatlanságára és iratellenességére hivatkozással – elsődlegesen a megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezését kérte.

[20] Az alperes érvelése szerint az elsőfokú bíróság tévesen következtetett arra, hogy a 2017. decemberében kiírt álláshelyekre a NAV szervezetén kívülről kellett volna munkaerőt felvenni. Ezzel összefüggésben ismét utalt a NAV-nál fennálló létszámstopra, amely miatt külső pályázókat nem lehetett felvenni a meghirdetett álláshelyekre.

[21] Az elsőfokú ítélet tévesen állapította meg, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a felperes munkájára miért volt szükség az ÁBF-nél, valamint tévesen értékelte ... tanúvallomását, aki nem tudott a felperes konkrét, önálló feladatáról beszámolni és ebből tévesen következtetett arra, hogy az 5 hónapos tényleges munkavégzése ellenére sem kapott a felperes raktárat, ezért a munkájára nem volt szükség. Ezzel szemben az alperes az elsőfokú eljárásban végig állította, hogy a munkáltató az ÁBF-nél fennálló munkaerőhiányt pótolni szeretne volna, és nyomozó munkakörű személy áthelyezéséről volt célszerű döntenie, mert ismeri a büntetőeljárás törvényét (Be.), valamint tisztában van a bűnjelek jelentőségével és kezelésük főszabályaival. ... és ... tanúvallomásukban is beszámoltak arról, hogy az ÁBF-nél többletterhek jelentkeztek, ezért az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy az alperes nem tudta bemutatni a létszámbővítés okait. Az alperes elismerte, hogy a nyomozók közül a felperes kiválasztására azért került sor, mert ebben az időszakban pályázatot nyújtott be ÁBF-hez, valamint azt sem tagadta, hogy a korábbi munkaköréből történő kiemelése oldotta a fennálló konfliktushelyzetet.

[22] Az alperes hangsúlyozta, hogy a felperes ténylegesen 4 hónapot töltött az új munkakörében, mert 2018. január közepéig betegszabadságát, majd rendes szabadságát töltötte. Arra az alperesnél bevett gyakorlatra is hivatkozott, hogy új munkakörbe helyezés esetén az érintett 6 hónapig más tapasztalt kollegák felügyelete alatt végzi a munkáját és nagy felelősséggel járó, önálló feladatot nem kap (betanulás). A felperes betanításának végével kaphatott volna önálló, felelősségteljesebb feladatot, azonban arra jogviszonyának megszüntetése miatt már nem került sor. A felperes tényleges munkavégzése körében hivatkozott ..., ... tanúvallomására, ... tanúvallomása kapcsán állította, hogy életszerű az, hogy 3 év elteltével a tanú nem tudta a felperes ellátott feladatait felsorolni.

[23] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértően állapította meg ítéletében, hogy a munkáltató nem vizsgálta meg az áthelyezéssel járó aránytalan sérelem fennállását. Nincs jogszabályi kötelezettsége a munkáltatónak az érintett meghallgatására, a személyügyi nyilvántartásból családi, egészségügyi körülményei megállapíthatóak. A felperes áthelyezése kapcsán semmilyen személyi, családi vagy egészségügyi körülmény nem merült fel, továbbá értékelték, hogy a felperes nyomozóként magasabb szintű követelményeknek felel meg, mint a bűnjelkezelői munkakörben elvárt követelmények. Az áthelyezés a gyerekeivel való kapcsolattartásra nem volt kihatással, valamint nem növekedett az utazási ideje sem és nem volt tartásra, ápolásra szoruló hozzátartozója. Az alperes a felperes - bejelentése alapján - csak egy gyermekéről volt tudomása.

[24] Hangsúlyozta, hogy a felperes előadásai szerint nem az áthelyezéssel volt a baja, a személyi és családi körülményeire is csak az illetménycsökkenése kapcsán hivatkozott, azonban önmagában az illetmény csökkenése nem jelent aránytalan sérelmet.

[25] Az alperes sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem jelölte meg ítéletében, hogy milyen okból jogsértő az áthelyezési parancs.

[26] A felperes fellebbezési ellenkérelmében elsődlegesen az alperes fellebbezésének visszautasítását kérte elkésztésére és a Kp. 100.§ (1), (3) és (4) bekezdéseiben foglaltak hiánya miatt, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását helyes indokai alapján.

[27] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a NAV törvény 18/B. § (3) bekezdésében foglalt szolgálati érdek nem

állt fenn. Továbbra is hivatkozott arra, hogy ... parancsnok a felperes elbocsátásának előkészítéseként, joggal való visszaéléssel döntött az áthelyezésről.

[28] A felperes hivatkozott arra, hogy az alperes által az áthelyezés szolgálati érdeke alátámasztására csatolt ... főosztályvezető a főigazgatónak a ... Ált. számú feljegyzésében beszámolt arról, hogy 2016. decemberében lezárult a NAV KMBI bűnjeleinek átvétele a NAV ÁBF szervéhez, tehát a 2016. decemberében érdemben befejeződött az áthelyezés 2017. decemberi indokául szolgáló munka. Az alperes saját irataival is ellentétesen nyilatkozott arról, hogy a felperes, mint kimagaslóan tehetséges munkavállaló áthelyezésére a szolgálat érdekében került sor, ugyanakkor korábban 3 éven keresztül a teljesítményértékelések alapján jogtalanul alábecsülték. A tanúk arról is beszámoltak, hogy a felperes pályázati úton való jelentkezését az ÁBF állományába azért utasították el, mert annak betöltésére alkalmatlannak tartották.

[29] A felperes érvelése szerint az alperes a fellebbezésében meg nem engedett módon új körülményt adott elő, mely szerint a felperes 6 hónapig tartó betanítása miatt nem kapott új feladatokat. A felperes kiemelte, hogy az elsőfokú eljárásban az alperes ezzel ellentétes nyilatkozatokat tett.

[30] Az elsőfokú bíróság nem követett el jogszabálysértést, csak analógiaként utalt a Hszt. 13. §-ában foglalt rendelkezésekre, amelyre egyébként az alperes is hivatkozott védiratában.

A Kúria döntése és jogi indokai

[31] A fellebbezés megalapozatlan az alábbiak szerint.

[32] A Kúria az ítéletet a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között [Kp. 108. § (1) bekezdés] bírálta el.

[33] A fellebbezés visszautasításának okai nem álltak fent, mert az határidőben került előterjesztésre és abban az alperes a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja szerinti fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, és jogszabályhelyet is megjelölte.

[34] Az alperes fellebbezésében is hangsúlyozta, hogy a felperes áthelyezésére a NAV törvény 18/B. § (3) bekezdésében rögzített szolgálati érdekből került sor, valamint az a NAV törvény 18/B. § (6) bekezdése szerint aránytalan sérelemmel különösen egészségi állapotára vagy családi körülményeire tekintettel nem járt. Az alperes az elsőfokú ítélet ügy érdemére kiható anyagi jogszabálysértését elsődlegesen azért állította, mert a bíróság nem vehette volna figyelembe a Hszt. 13. § (2) és (4) bekezdésében foglaltakat, ugyanis a perbeli időszakban hatályos NAV törvény 17. § (1) bekezdése kizárja a Hszt. 13. § (3)-(7) bekezdésének az alkalmazását.

[35] A Kúria megállapította, hogy a NAV törvény 17. § (1) bekezdése valóban kizárja a Hszt. 13. § (4) bekezdése alkalmazását, ezért az elsőfokú bíróság megállapításától eltérően az áthelyezés indokául a Hszt. fenti jogszabályi rendelkezése nem alkalmazható, azonban ez nem érinti a NAV törvény 18/B. § (3) és (6) bekezdésének alkalmazhatóságát. A pénzügyőr – beleegyezése nélküli – áthelyezésének elsődleges feltétele az, hogy arra szolgálat érdekében kerüljön sor a NAV törvény 18/B. § (3) bekezdése alapján. E feltétel fennállása esetén a NAV törvény 18/B. § (6) bekezdése alapján a hivatásos szolgálati jogviszony módosítására akkor jogosult a munkáltató, ha az az érintettre nézve különösen egészségi állapotára vagy családi körülményeire tekintettel aránytalan sérelemmel nem jár.

[36] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú döntésén alapuló áthelyezés jogszerűségének eldöntésénél vizsgálni kell a szolgálati érdek fennállását, valamint azt is, hogy a munkáltató figyelembe vette-e azt, hogy az áthelyezés a hivatásos állomány tagjának (pénzügyőr) aránytalan sérelemével nem jár. A Kúria hangsúlyozza, hogy a munkáltatói intézkedés (áthelyezési parancs) jogszerűségével összefüggésben elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy az áthelyezésre szolgálati érdekből került-e sor, mert ennek hiánya esetén a további szempontok vizsgálata szükségtelen.

[37] A Kúria korábban hasonló tényállású ügyekben megállapította, hogy az áthelyezés során a hivatásos állomány tagjának a méltányos érdeke nem vitatottan sérülhet, ehhez azonban olyan nyomós szolgálati érdek szükséges, ami az áthelyezést feltétlenül szükségessé teszi. E körben az alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség. Tekintettel arra, hogy a Hszt. áthelyezésre vonatkozó szabályával egyezően a NAV törvény 18/B.§ (3) bekezdése a beleegyezés nélküli áthelyezést csak szolgálati érdekből teszi lehetővé, ennek hiánya az áthelyezés jogellenességét már önmagában megalapozza. Az, hogy a fegyveres szervnek indokolási kötelezettsége az áthelyezési okiratban nincs, nem jelenti, hogy vita esetén ne kellene bizonyítania az áthelyezés jogszerűségéhez a szolgálati érdek fennállását (Mfv.II.10.334/2014/5., Mfv.II. 10.651/2013/3., Mfv. II. 10.026/2017/9.).

[38] A Kúria kiemeli, hogy a szolgálati érdekre hivatkozás akkor világos, ha az érintett számára egyértelmű, hogy mi volt az a szolgálati érdek, amely miatt az áthelyezés szükséges volt. A szolgálati érdeknek az áthelyezési parancsból, vagy az áthelyezés közvetlen körülményeiből kell kiderülni, ennek hiányában a világosság követelményének nem megfelelő parancs nem tölthető ki tartalommal. Az alperes a szolgálati érdek mibenlétét az áthelyezési parancsban nem jelölte meg, a szolgálati érdek alátámasztására csatolta a Ált. iktatószámú, ... bünyügyi főigazgató részére címzett ... főosztályvezető 2016. augusztus 30-ai feljegyzését a NAV BFKI bünyjelkezelési tevékenységének átvétele tárgyában, valamint a ... iktatószámú, 2018. február 1-jén kelt feljegyzést a KNYF személyi állományába tartozó ... pénzügyőr őrnagy áthelyezésének indokairól.

[39] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a feljegyzések valós szolgálati érdek fennállását nem bizonyítják, mert a megnövekedett többletfeladatokhoz szükséges humán erőforrás a 2017. év elejére rendelkezésre állt, abból a felperes 2017. december 16-tól hatályos áthelyezésének okszerű indoka, azaz a tényleges szolgálati érdek nem bizonyított. Amennyiben a szolgálati érdek mibenléte nem derül ki az áthelyezési parancsból nem jelenti azt, hogy annak megvalósulása körében az alperes hivatkozása és bizonyítása parttalan lehetne. Az alperes a szolgálati érdek körében csak azt bizonyíthatja, amely magából az áthelyezési parancsból kitűnik, ezt meghaladó további körülményekre az alperes a szolgálati érdek megvalósulása körében nem hivatkozhat.

[40] A Kúria – azok megisméltése mellőzésével – egyetértett az elsőfokú bíróság szolgálati érdek hiánya körében tett megállapításaival azzal, hogy ..., ... és ... tanúvallomásai is egyértelműen alátámasztották, hogy a felperes áthelyezésére vonatkozó igény a felperes szolgálati helyén, a KMBI részéről fogalmazódott meg, az áthelyezést ők kezdeményezték, nem pedig az állítólagos létszámmhiánnyal küzdő ÁBF. Az alperes bünyügyi főigazgatója elismerte, hogy olyan embert választott az alperes KMBI állományából, aki a folyamatos konfliktusok miatt nem tudott a munkájába kiteljesedni. Az alperes képviselőjében eljáró jogtanácsos a 2021. január 22. napján tartott tárgyaláson előadta, hogy a felperes korábbi osztályán eszkalálódott konfliktus miatt került áthelyezésre a bünyjelekhez figyelemmel arra is, hogy egyébként is pályázatot nyújtott be az ÁBF-re. ... az ÁBF főosztályvezetője és ... az ÁBF ... Osztályvezetője arról nyilatkoztak, hogy felperes nem vett részt a KMBI bünyjelek átvételében, ... tanúvallomásában arra is kitért, hogy a ... Osztály ilyen feladatot nem látott el. Ezek a körülmények is azt igazolják, hogy a felperes áthelyezésére valójában nem a bünyjelek

átvételével összefüggő szolgálati érdekből került sor. Az a tény, hogy a felperes az ÁBF állományába kiírt álláshelyre korábban pályázatot nyújtott be, valamint a felperes beosztása szerinti munkahelyén kialakult konfliktushelyzetben fennálló érintettsége nem minősül a NAV törvény 18/B.§ (3) bekezdésébe foglalt valós szolgálati érdeknek, ezért az áthelyezés jogellenességét az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg.

[41] Tekintettel arra, hogy az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperes áthelyezésére szolgálati érdekből került volna sor, ezért a NAV törvény 18/B. § (6) bekezdésében foglalt további feltétel (aránytalan sérelem) vizsgálatát a Kúria mellőzte.

[42] A Kúria több határozatában is kiemelte, hogy fellebbezésben új tény vagy bizonyíték akkor adható elő, ha az az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására és elbírálása esetén reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna illetve, ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul.

(Kpkf.I.40.331/2021/2., Kf.VII.39.519/2020/7.) A felperes ezért helyesen kifogásolta, hogy az alperes fellebbezési érvelésében új tényként hivatkozott a felperes áthelyezését követő 6 hónapig tartó betanulási időszakára, amit a Kp. 100. § (3) bekezdésébe ütközően nem lehetett figyelembe venni.

[43] Az alperes fellebbezésében hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a tanúvallomásokot a Kp. szabályaival ellentétesen értékelte és azon tanúvallomások részleteit vette figyelembe, amelyek a döntése megalapozásához szükségesek voltak, amellyel a Kúria nem értett egyet. A bírói gyakorlat értelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg a bíróság a bizonyítékok egybevetése, és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott [Kfv.X.37.885/2019.]. A Kúria megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a megismert bizonyítékokat és egyéb peradatokat hiánytalanul, egymással való összefüggésükben és ellentmondások nélkül, logikusan értékelte.

[44] Mindezek alapján a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét – indokai módosításával és kiegészítésével a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával – helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[45] A Kúria kiemeli, hogy a szolgálati érdekre hivatkozás akkor világos, ha az érintett számára egyértelmű, hogy mi volt az a szolgálati érdek, amely miatt az áthelyezés szükséges volt. A szolgálati érdeknek az áthelyezési parancsból, vagy az áthelyezés közvetlen körülményeiből kell kiderülni, ennek hiányában a világosság követelményének nem megfelelő parancs nem tölthető ki tartalommal.

Záró rész

[46] Az alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) és (5) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú perköltségét megfizetni.

[47] Az alperes az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért tárgyi költségfeljegyzési jogos perben az Itv. 46. § (1) bekezdése szerint le nem rótt 17.000 Ft fellebbezési illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[48] Az ítélet ellen további jogorvoslatnak a Kp. 116. § d) pontja és 99. §-a alapján nincs helye.

[49] A Kúria a fellebbezést tárgyaláson bírálta el [Kp. 107. § (1) bekezdés].

Budapest, 2021. június 28.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő